

1. april 1986

Udkast til beretning fra bestyrelsen ved den ordinære generalforsamling i Dansk Forening for Medicinsk Fysik på Hotel Hvide Hus i Ebeltoft den 4. april 1986.

Der har siden sidste ordinære generalforsamling i Ebeltoft i april 1985 været afholdt en ekstraordinær generalforsamling i forbindelse med studiebesøget på onkologisk afdeling på Vejle Sygehus den 9. november 1985. Referat herfra er udsendt til medlemmerne, og der skal derfor kun berettes om bestyrelsens aktiviteter siden november 1985.

Uddannelsesbetænkningen har, som det er foreningens medlemmer bekendt, været udsendt til høring hos en lang række instanser, og en del høringssvar indløb i slutningen af året. Det mest opsigtsvækkende svar kom fra Amtsrådsforeningen, som bl.a. skrev: "hospitalsfysikere skal have mulighed for videreuddannelse i det omfang, det skønnes nødvendigt, også set i relation til øvrige personalegruppers muligheder for videreuddannelse, men at Amtsrådsforeningen står uforstående overfor og ikke kan godkende begrebet "kvalificeret ekspert" med dertil hørende kompetence samt ret til seniorbetegnelse." Bestyrelsen fandt nødvendigt at besvare dette høringssvar for bl.a. at påpege, at det ikke var foreningen, der havde opfundet begrebet "kvalificeret ekspert", men at det stod i den officielle danske oversættelse af det i betænkningen nævnte EF-direktiv, og det man vil opnå er en form for specialistanerkendelse efter en struktureret videreuddannelse. Vi forsøgte at understrege situationens alvor med hensyn til faggruppens kompetenceforhold og øvrige arbejdsforhold ved at henvise til de forholdsvis mange ubesatte stillinger, der hurtigt kan skabe kaos på de mindre centre. Der foreligger ingen tilkendegivelse fra Amtsrådsforeningen på den seneste henvendelse.

Sundhedsstyrelsen tilkendegav det ønskelige i at styrke fagområdet medicinsk fysik og fortsatte "det vil imidlertid ikke være muligt for styrelsen økonomisk at bidrage med støtte til den i betænkningen foreslåede efteruddannelse. Vedrørende

EF-direktivet forudses det implementeret i den danske lovgivning, således at det bliver den for apparaturet ansvarlige leder, der skal sørge for, at den nødvendige teknisk-fysiske ekspertise er til rådighed." Vi har overfor Sundhedsstyrelsen tilkendegivet, at en mere formel og kvalificeret vurdering af og regelsæt for, hvorvidt en person besidder den nødvendige teknisk-fysiske ekspertise og specialistviden på et givet område indenfor medicinsk fysik vil være til fordel for såvel klarheden i den danske lovgivning som for den for apparaturet ansvarlige leder.

Fra de faglige organisationer kom der udførlige svar fra såvel Dansk Ingeniørforening og fra Dansk Magisterforening. Begge udtrykker en meget positiv holdning til betænkningen og de uddannelses- og efteruddannelsesmæssige tiltag, der beskrives i den. Begge organisationer lægger vægt på, at vi opnår en officiel anerkendelse af uddannelsesrådet og dets mulighed for godkendelse af et uddannelsesforløb, måske bør vi acceptere deltagelse af helt uvildige personer i en evaluering for at opnå anerkendelse.

Som nævnt på og anført i referatet fra den ekstraordinære generalforsamling i Vejle har der yderligere været en kontakt til de tre faglige organisationer: Dansk Ingeniørforening, Dansk Magisterforening og Ingeniør-Sammenslutningen. Kontakten har indtil videre resulteret i et møde mellem repræsentanter for de tre faglige organisationer og bestyrelsen, dog uden Jesper Carl, men suppleret med Ole Søeberg. Mødet blev afholdt i København den 18. marts 1986, og dets hovedemner var hospitalsfysikernes organisatoriske forhold, ansvarsproblematikken, løn- og arbejdsforhold samt en generel debat af uddannelsesbetænkningen. Organisationerne påpegede påny, at en autorisation som hospitalsfysiker er en nødvendighed for at få fastslået kompetence- og ansvarsniveau, og organisationerne kan først komme ind med krav om en forhandling, når ansvaret er defineret. Det blev aftalt, at DFMF skulle rette en fornyet henvendelse til Sundhedsstyrelsen og udtrykke foreningens utryghed ved de uafklarede arbejds- og kompetenceforhold. Samtidig skulle foreningen orientere Indenrigsministeriet og eventuelt udbede sig et møde med Indenrigsministeren. En autorisation skulle

udmøntes i en mere fast lønstruktur med et tillæg ved fast ansættelse og en forhøjelse deraf ved opnået autorisation. De uafklarede arbejdsforhold på området med hensyn til overarbejde, ekstraarbejde og rådighedsvagt blev diskuteret indgående, dog uden konklusioner. En rådighedsvagtordning, der i øjeblikket forhandles på miljøområdet, fandtes ikke særlig anvendelig. Problemer vedrørende betaling for præsterede merarbejdstimer måtte afklares lokalt med den enkelte ansættelsesmyndighed.

K. A. Jessen.